

1589.

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 listopada 1950 r.

w sprawie wzmoczenia dyscypliny finansowej na odcinku podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” oraz w sprawie umorzenia zaległości w podatku od wynagrodzeń u płatników administracji publicznej, gospodarki uspołecznionej i instytucji społecznych.

W związku z wejściem w życie uchwały Prezydium Rządu z dnia 13 września 1950 r. w sprawie wzmoczenia dyscypliny finansowej na odcinku podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” oraz w sprawie umorzenia zaległości w podatku od wynagrodzeń u płatników administracji publicznej, gospodarki uspołecznionej i instytucji społecznych (Monitor Polski Nr A-106, poz. 1335) zarządza się, co następuje:

I.

1. Płatnikami administracji publicznej w rozumieniu uchwały są: Kancelaria Rady Państwa, Kancelaria Sejmu Ustawodawczego, organa kontroli państwowej, władze sądowe, władze i urzędy państwowe, wojskowe i bezpieczeństwa publicznego oraz instytucje i zakłady państwowe.

2. Płatnikami gospodarki uspołecznionej w rozumieniu uchwały są: instytucje publiczno-prawne, przedsiębiorstwa państwowe i pod zarządem państwowym, Centralny Związek Spółdzielczy, centrale spółdzielni, centrale spółdzielczo-państwowe, spółdzielnie, spółki prawa cywilnego lub handlowego, w których Skarb Państwa, przedsiębiorstwa państwowe albo osoby prawne prawa publicznego posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego, przedsiębiorstwa o kapitale mieszanym państwowym i spółdzielczym, instytucje kredytowe oraz w czasie do dnia 28 października 1950 r. przedsiębiorstwa państwowo-spółdzielcze.

3. Instytucjami społecznymi w rozumieniu uchwały są: partie polityczne, związki zawodowe, stowarzyszenia oraz organizacje społeczne.

II.

Na podstawie art. 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) umarza się wszelkie zaległości w podatku przypadającym od wynagrodzeń w rozumieniu dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 30, poz. 129), wypłaconych przez płatników administracji publicznej, gospodarki uspołecznionej i instytucji społecznych, jeżeli zaległości te powstały skutkiem nieobliczenia i niepobrania podatku od wynagrodzeń przez tych płatników w ogóle lub wskutek obliczenia i pobrania w kwocie niższej od wynikającej z obowiązujących przepisów, zaległości zaś dotyczą wypłat wynagrodzeń dokonanych do dnia 1 stycznia 1948 r.

III.

Zleca się organom finansowym aby:

1) dopilnowały wykonania postanowień, zawartych w cz. I ust. 1 pkt 1) lit. b) uchwały;

2) pociągały do odpowiedzialności z mocy przepisów prawa karnego skarbowego (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 32, poz. 140, z 1950 r. Nr 12, poz. 116 i Nr 49, poz. 452) pracowników wymienionych w cz. I ust. 3 pkt 2) i 3) uchwały, za naruszenie przepisów, określonych w cz. I ust. 3 uchwały;

3) w toku przeprowadzania kontroli podatkowej u płatników badały, czy orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej (cz. I ust. 3 pkt 5) uchwały) podawane są do wiadomości organów finansowych;

4) w sprawach, określonych w cz. II niniejszej instrukcji:

a) wszczęte postępowanie karne toczące się przed organami finansowymi umorzyły na podstawie art. 213 prawa karnego skarbowego w brzmieniu nadanym art. 1 pkt 80) ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o zmianie niektórych przepisów prawa karnego skarbowego (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 116),

b) przekazanych do postępowania sądowego, wystąpiły z wnioskiem do właściwych władz prokuratorskich o umorzenie postępowania karnego na podstawie art. 49 k. p. k. w związku z art. 186 prawa karnego skarbowego w brzmieniu, nadanym art. 1 pkt 72) ustawy wymienionej pod lit. a),

c) toczących się przed sądem, wystąpiły w myśl art. 279 prawa karnego skarbowego z wnioskiem o umorzenie postępowania,

d) wystąpiły do Ministerstwa Finansów z wnioskiem o uchylenie w całości lub w części w drodze nadzoru służbowego na podstawie art. 262 § 2 prawa karnego skarbowego w brzmieniu nadanym art. 1 pkt 91) ustawy wymienionej pod lit. a) — tych prawomocnych orzeczeń organów finansowych, na podstawie których orzeczona kara albo jeszcze nie została wykonana lub została wykonana tylko częściowo.

IV.

Środki prawne od wymiaru podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C”, dotyczące wypłat wynagrodzeń dokonanych do dnia 1 stycznia 1948 r., wniesione przez płatników administracji publicznej, gospodarki uspołecznionej i instytucji społecznych lub podatników otrzymujących wynagrodzenie od tych płatników należy — z uwagi na brzmienie cz. II niniejszej instrukcji — jako bezprzedmiotowe złożyć do akt; równocześnie należy wydać decyzję o umorzeniu podatku od wynagrodzeń i zawiadomić o tym płatnika lub podatnika w nawiązaniu do złożonego środka prawnego, cz. II powołanej uchwały oraz cz. II niniejszej instrukcji.

V.

Wyjaśnia się, że:

1) przewidziany w cz. I ust. 1 pkt 1) lit. b) zdanie pierwsze uchwały obowiązek ustanowienia przez płatników administracji publicznej, gospodarki uspołecznionej oraz instytucji społecznych pracowników odpowiedzialnych za prawidłowe i terminowe obliczanie, pobieranie i wpłacanie na rachunek właściwego organu finansowego podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C”, jak również podania właściwym organom finansowym imion, nazwisk i stanowisk służbowych tych pracowników — został z dniem 12 listopada 1950 r. zastąpiony ustawowym obowiązkiem, wypływającym z nowowprowadzonego art. 23¹ dekretu z dnia 16 maja 1948 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) w brzmieniu dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zmianie dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 451). W związku z tym na płatnikach, którzy już wykonali obowiązek wynikający z cz. I ust. 1 pkt 1) lit. b) powołanej uchwały, nie ciąży obowiązek ponownego wykonania czynności określonych w art. 23¹ ust. 1 powołanego dekretu.

2) w myśl cz. I ust. 1 pkt 1) lit. b) zdanie drugie uchwały, w przypadku zmiany w osobie odpowiedzialnego pracownika, płatnik obowiązany był do natychmiastowego podawania właściwym organom finansowym imion i nazwisk oraz stanowisk służbowych tych pracowników, natomiast w myśl art. 23¹ ust. 1 zdanie drugie powołanego dekretu zgłoszenie zmiany powinno nastąpić w terminie dwutygodniowym od daty zajścia każdej zmiany. W związku z tym za obowiązujący termin zgłoszenia zmiany w przyszłości przyjmować należy termin dwutygodniowy.

3) w miejsce odpowiedzialności majątkowej osób odpowiedzialnych za prowadzenie przedsiębiorstw państwowych i pozostających pod zarządem państwowym z tytułu należności ubocznych powstałych wskutek niewpłacenia podatku w terminie (art. 21 zob. pod.), o której mowa w cz. I ust. 3 pkt 4) oraz w cz. V ust. 2 uchwały Prezydium Rządu, wehoda z dniem 12 listopada 1950 r. na podstawie przepisów art. 49 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) nowelizujących przepisy prawa karnego skarbowego — nowe postanowienia karne zawarte w nowych artykułach 135¹, 135² i 143¹ p. k. s. W związku z powyższym postanowienia cz. I ust. 3 pkt 5) oraz cz. V ust. 2 powołanej uchwały Prezydium Rządu należy uważać z dniem 12 listopada 1950 r. za wygasłe.

VI.

Mając na względzie:

1) wzmożenie dyscypliny finansowej w zakresie podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C”, a tym samym zahamowanie dalszego wzrostu zaległości na tym odcinku,

2) stosunkowo małą ilość przeprowadzanych kontroli i słabe wyniki finansowe tych kontroli,

3) odciążenie organów kontrolnych przez zaniechanie kontroli w stosunku do okresu do dnia 1 stycznia 1948 r.

— zleca się podległym organom finansowym, aby natychmiast przystąpiły do wzmożonej kontroli prawidłowości obliczania, potrącania i wpłacania podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” i kontrolę tę stale systematycznie według ustalonego planu kontroli przeprowadzały.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski